

Bemærkninger til lovforslaget.

Den gældende ordning af Nationalbankens forhold er gennemført i 1936, og der er derfor al mulig grund til at overveje, om bankens organisation stadig er tidssvarende. Det foreliggende forslag beskæftiger sig dog alene med sammensætningen af bankens bestyrelse og repræsentantskab samt med den kongelige bankkommissærs stilling, idet en mere omfattende revision af lovgivningen må forudsætte et grundigt forarbejde, som forslagsstillerne ikke har kunnet iværksætte, men som må udføres af administrationen. Ønsket om en snarlig revision har imidlertid fundet udtryk i forslaget § 1, punkt 4.

Forslaget sigter mod en mere systematisk og formelt klarere integration af Nationalbanken i den samlede økonomisk-politiske beslutningsproces, end den eksisterende lov muliggør. Forslagets vedtagelse vil gøre det helt klart, at det er regering og folketting, som har ansvaret for den førte pengepolitik. Realiteterne vil — så længe den nuværende regering har ansvaret — næppe blive ændret meget ved forslaget, men det vil i fremtiden ikke være muligt at benægte disse realiteter ved henvisning til Nationalbankens formelle autonomi.

Bemærkninger til de enkelte punkter.

Til § 1, punkt 1.

I 1936 blev der i Nationalbankens repræsentantskab optaget otte repræsentanter for rigsdagen, d. v. s. i praksis en repræsentant for hvert af de udvalgsberettigede partier i hvert af de to ting. Indførelsen af etkammerssystemet gør det rimeligt at finde en form, som sikrer alle udvalgsberettigede grupper i folketinget plads i Nationalbankens repræsentantskab. Det synes ikke naturligt, at partier, der helt selvfølgelig har plads i de udvalg m. v., som beskæftiger sig med *finanspolitikken*, f. eks. finansudvalget, ikke har indseende med *pengepolitikken*'s vigtigste organ.

Også valgterminerne foreslås ændret, idet den hidtidige regel om, at valgene gælder for fem år, er urealistisk. Det kan til belysning heraf nævnes, at *ingen* af de otte repræsentanter for folketinget, der blev valgt i marts 1966, bevarede deres sæde i repræsentantskabet i to fulde år. Den faktiske udskiftning bør hjemles i loven, og det forekommer i øvrigt også rimeligt, at folketingets repræsentation til enhver tid afspejler den aktuelle partistyrke.

Det foreslås videre, at den kongelige bankkom-

missær udpeger tre, mod nu to, medlemmer af repræsentantskabet, og at det nytillkomne medlem skal have ingeniørmæssig uddannelse. Med de tekniske problems betydning i vore dage må det anses for væsentligt, at også denne form for sagskundskab placeres centralt i Nationalbankens virksomhed.

Reglerne om de femten medlemmer af repræsentantskabet, der vælges af repræsentantskabet selv, er ændret redaktionelt. Det er anset for ønskeligt at understrege hensynet til de ændringer i erhvervenes indbyrdes vægt, som foregår, at nævne funktionærerne specielt ved siden af arbejderne og at tydeliggøre formuleringen vedrørende de beskæftigedes repræsentation.

Det hidtidige stk. 3 i § 4 er udeladt som overflødig på grund af § 7, stk. 2, 1. punktum, hvorefter den kongelige bankkommissær fører forslaget i repræsentantskabet.

Ligeledes er § 4, stk. 4, udeladt, idet reglen, der må forstås på baggrund af betænkkelighederne ved nyordningen i 1936, i dag forekommer selvfølgelig.

Til § 1, punkt 2.

De foreslåede ændringer i § 5, herunder udvidelsen af bestyrelsens medlemstal fra syv til ni, må betragtes som konsekvenser af ændringerne i § 4.

Til § 1, punkt 3.

Den foreslåede formulering af § 7, stk. 1, indeholder forskellige redaktionelle ændringer. Da ansvaret som kongelig bankkommissær i årenes løb er blevet flyttet rundt mellem ministerierne, synes det mere rimeligt at lade loven være åben med hensyn til, hvilken minister der skal være kongelig bankkommissær. Dette skal imidlertid fastslås ved kongelig resolution, og formuleringen understreger, at dette ansvar hører til ministerens *forretninger*, jfr. grundlovens § 14.

Heraf følger, og dette tydeliggøres af den foreslåede 2. sætning, at der vil kunne pålægges den kongelige bankkommissær et egentligt parlamentarisk ansvar for hans virksomhed som bankkommissær. Betydningen af pengepolitikken understreges ved, at også statsministeren får et parlamentarisk ansvar for Nationalbankens forhold.

Til § 1, punkt 4.

Der henvises til de indledende bemærkninger.